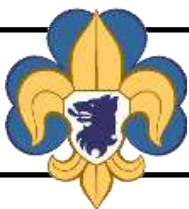

**Drnovka 2019, Svojsíkův závod,
Rádcovský kurz**

XXIII. ROČNÍK

Říjen 2019

Obsah

Obsah	2
Skautky na tábore	3
Tábor Drnovka 2019 – skauti	5
Tábor světlušek a vlčat.....	7
Tábor Drnovka 2019.....	11
Svojsíkův závod	12
Podzimní brigáda na Drnovce	15
Rádcák numero 2	16
Večerníčkové přespání vlčat	22
Výprava světlušek	23
Spaní v klubovně s přestupem	24
Křížem krážem.....	25

Skautky na táboře

Letošní tábor byl po mnoha letech jiný. V tradičním termínu tábořily na Drnovce oddíly jen skautek a skautů. Někomu to ještě v době před táborem přišlo zvláštní – povede se takový tábor? Bude to bez světlušek a vlícat vůbec ono? A ono to bylo, jak hodnotily skautky na setkání poslední táborový večer, boží, úžasné, nejlepší, menší, ale o to lepší, kamarádštější, samostatnější. Ale pojďme pěkně od začátku: tábor začínal netypicky sobotou, slunce svítilo, bylo horko, stavba celého tábořiště byla opravdu náročná. Všichni měli radost, když v pozdním odpoledni konečně stály všechny stany a bylo kam se nastěhovat. Za odměnu pak skautky vyrazily poprvé a potom ještě mnohokrát, protože počasí hlavně v prvním týdnu tábora bylo superletní, na koupaliště do Ptenína.

Další den byla odemčená Drnovka, Neptun tentokrát chtěl asi vidět, zda mají táborníci po loňském roce bez vody z rybníka radost – soutěžící družinky se chladily pod Káčou a pak v lodi bez

pádel objížděly překážku na rybníce. A že se to skautkám a skautům líbilo a hlasitě všem fandili, byl Neptun spokojen a Drnovka naše. Tématem letošní celotáborové hry byla významná kriminalistická událost Viktoriánské Anglie Velká vlaková loupež - přepadení vlaku se zásilkou zlatých cihel, určených jako plat vojákům ve válce. V různorodých etapách družiny nahlížely do příběhu, někdy jako kriminalisté, jindy přihlížejíci a jednou jako samotní lupiči. Mimo etap měl letos premiéru triatlon, kolo – plavání – překážková dráha nebo dobrovolné tematické večery v tee-pee. Nechyběla cyklovýprava s Márou, polní vaření tentokrát zaměřené na sladké dezerty s Ťapkou, krasopísmo s Luci, večerní setkávání na tajném místě s příběhy od Lulu a Kotěte, relaxační dopoledne se Sabi, tradiční softballový zápas proti skautům ani oblíbený survival day, tentokrát prý málo drsný – v noci totiž byla předpovídána pořádná zima a tak počet věcí, který mohl mít každý s sebou, nebyl omezený. Družina skautek, která si s úkoly survival dne poradila nejlépe, dostala za odměnu pozvání do luxusní táborové restaurace, kde se podávala pizza a

obsluhovali gentlemani v oblecích, ta poslední naopak pozvání do táborové kuchyně na luxusní službu v kuchyni:D. V průběhu celého tábora skautky plnily nováčkovské zkoušky, body stezky a výzvy. Závěrečný slavnostní táborák patřil tradičně slibujícím skautkám, skautům a jednomu roverovi.

A tak nakonec děkuji všem dospělým, rangers a roverům, skautkám a skautům za to, že ten letošní tábor byl díky Vám přesně takový, jaký byl.

Skřítek

Tábor Drnovka 2019 – skauti

Je páteční večer – pátý červenec, mého odjezdu z tábora čas, a já stejně jako loni, hodnotím svůj týden na skautském táboře Drnovka. Tábor se letos konal netradičně pouze za přítomnosti skautů a skautek.

Minulý rok jsem svůj článek končil větou „Doufám, že příští ročník bude minimálně stejně tak vydařený jako tento“ a nyní již vím, že ročník 2019 byl jeden z nejpovedenějších táborů vůbec. Již od prvních dní, kdy se v sobotu začal tábor stavět, šlo vše pěkně hladce. Letos nás čekala etapovka Velká vlaková loupež. Přestrojení za gentlemany a dámy jsme se přenesli do Viktoriánské Anglie a seznámili jsme naše budoucí loupežníky s poměry v těchto nelehkých dobách. Později večer byli partou gentlemanů informováni o velké zásilce peněz, převážených ve vlaku, a v jejich hlavách se již začal vytvářet plán na tuto velkou loupež. V pondělí večer nás čekal táborák, a tedy pondělní dopoledne jsme strávili stavbou táborového ohně. Odpoledne byla možnost se na etapě dozvědět něco více o plánovaném převozu peněz a o tom, kolik klíčů od trezoru budeme potřebovat a kde je sehnat. V odposlechu byli úspěšní prakticky všichni. Další den jsme si od plánování loupeže mohli odpočinout a ráno jsme vyrazili na výpravu do okolí místní sklárny. Později jsme vytvářeli plavidla na vodu, na nichž měl hořet po určenou dobu oheň. Součástí prvního týdne byl také orientační závod. Část trasy byla absolvována po svých, část na kole a část dokonce ve vodě. Všichni jsme byli překvapeni tím, jaké výkony skauti a skautky dokázali předvést. Zmínit bych měl také Avengers den. Na jedno odpoledne jsme v sobě probudili superschopnosti a snažili jsme se společnými silami porazit Thanose. Boj byl nakonec za velkého nasazení všech skupin úspěšný a do tábora jsme se vraceli jako vítězové.

Na další den jsme měli naplánovanou jednu z drsnějších etap. Úkolem budoucích zlodějů bylo projít „překážkovou dráhu“. Přelézání sítě, nošení klád, plazení se bahnem a konečně plavání v zelené Drnovce si všechny děti náramně užívaly a my vedoucí si řekli, proč to také nezkusit. Skauti a skautky se nám nicméně chtěli za povedenou etapu asi odvděčit a trochu nám jí vylepšit a

na jednom ze stanovišť byli při našem příchodu připraveni s kýbly vody. Podlézání provázku za neustálého zalévání vodou byl opravdu zážitek. Do Drnovky jsme poté skákali docela rádi a do cíle jsme dobíhali s úsměvem na rtech.

V pátek nás čekal výměnný den. Tedy skautky čekaly pod naším vedením „galeje“. Den jsme završili na tajném místě (no, když tak nad tím přemýšlím, tak už není tak moc tajné), kde jsme emotivně (vedoucí i slzy uronili) zakončili další skvělý den. A mně nyní nezbývá, než se s táborem rozloučit a poděkovat všem, kdož se na jeho suprovém průběhu podíleli. Bez vás by se takovýto tábor nikdy nemohl uskutečnit.

Panda

Tábor světlušek a vlčat

Pro vedoucí a rovery začal tento tábor už v sobotu 13.7. 2019, byla potřeba tábořiště proměnit ve šmoulí vesnici, což obnášelo

rozmístit rozcestníky s vtipnými ukazateli. Zatlouct samotné rozcestníky byl trochu oříšek, ale nakonec se to roverům povedlo. V neděli dopoledne přijely děti už do připraveného šmoulího tábora, u vjezdu je přivítala Sůša převlečená za šmoulinku a jako dárek jim rozdala modrá trička. Děti se postupně zabydly do stanů a udělaly si speciální jmenovky, které pro ně připravil Oslík. První den byl velice tvořivý, kromě jmenovek si děti ušily svoje šmoulí čepičky. V podvečer roveři zahráli úvodní scénku, která děti uvedla do hlavního příběhu etapové hry. Gargamel (Vojta) chtěl vymačkat ze šmoulů šmoulí esenci, aby mohl vytvořit kouzelný kámen, který mění věci na zlato. S pomocí svého kocoura Azraela (Adama) chytil taťku šmoulu (Marka) do sítě,

jakmile to zpozorovali ostatní šmoulové (děti), pomohli taťkovi ven. Nakonec se spolu dohodli, že Gargamel nechá šmouly dva týdny na pokoji, aby si postavili svoji vesničku a za to mu Taťka Šmoula daruje kámen, po kterém tolik touží. Děti byly rozděleny do týmů, tzv. šmoulic. Každá šmoulice si musela vyrobit svoji vlastní vlajku. Večerní nástupy probíhaly ve šmoulim stylu. Typická čepička a modré tričko byly jeho součástí. Ani speciální pokřiky

nesměly chybět. Následující den proběhl výlet na naučnou stezku Bijadla, kde jsme se seznámili s lesními zvířaty a jejich životem. Po návratu jsme modrá trička ještě dozdobili názvem tábora a obrázkem šmoulí hlavy. To měli na starosti Marek a Kula. Každý další den proběhla nějaká zajímavá etapová hra. Ve středu odpoledne se na tábor přijeli podívat psovodi a jejich mazlíčci. Ukázali dětem, co všechno psi dokážou. Nejlepší byla demonstrace psí obrany jejich páníčka. Děti si pak mohly vyzkoušet speciální kevlarový oblek na cvičení psů.

Za nejpovedenější etapy považují: Výroba šmoulomobilů a Smrděnka. Výroba šmoulomobilů probíhala celé úterý, dopoledne si jednotlivé šmoullice vyrobily svoje vozidla z kartonu

a odpoledne s nimi proti sobě závodily. Jejich úkolem bylo co nejrychleji šestkrát oběhnout táborový kruh. Jeden ze šmoulomobilů touto zkouškou neprošel, dojet do cíle pro něj bylo nemožné, po čtvrtém kole se rozpadl. Hodnotilo se pořadí závodu, ale také vzhled vozidla před a po závodě. Na dobré atmosféře se podílely krásné hostesky. Etapu s názvem Smrděnka měl na starosti

Kapitán. Smrděnka je smradlavá houba, kterou měli šmoulové za úkol najít. Tato houba není vidět, ale pouze cítit. Syrečky rozmístěné na hřišti dokonale představovaly tyto vzácné houby. Děti je se zavázanýma očima musely najít podle svého čichu. Při 30°C nám tak úžasně zavoněl celý tábor. Za každou etapu dostaly šmoulice určitý počet domečků podle jejich umístění. Získané domečky si zapichovaly na svoji polystyrenovou desku, která představovala pozemek vesnice. Odměn za etapy bylo mnoho, vítězný tým si mohl vybrat svoji cenu jako první. Nikdo neodešel s prázdnou.

Jako každý rok na táboře nechyběl bobřík odvahy. Po večerce roveři postupně budili děti a jednotlivě je posílali na stezku. Úkolem dětí bylo dojít nahoru k lesu, tam se podepsat a vrátit se zpět, to vše po tmě bez baterky. Děti byly statečné, většina z nich to zvládla levou zadní. Druhý týden ve čtvrtek jsme vyrazili na celodenní výpravu na zříceninu hradu Roupov. Počasí nám přálo až moc. Obrovské horko i tak dlouhou trasu ještě ztěžovalo. Cestou tam jsme si odpočinuli a zchladili na koupališti. K obědu jsme měli v plánu opékat buřty, ale v takovém horku se nikomu nechtělo. Cestu zpět jsme si zpříjemňovali pouštěním hudby a společným zpěvem. Vrátili jsme se akorát na večeri. Všichni byli unavení, a tak byl klidný večer.

Samozřejmě na táboře nechyběly dva táborové ohně, z toho jeden slibový. Zpěv a kytara byly nedílnou součástí. Letošní rok slibovala tři vlčata. Věříme, že to pro ně byl nezapomenutelný večer. Roveři si připravili i noční hry. Nejzajímavější byla bojovka se svítícími náramky, kdy se děti snažily náramky ukrást hlídačům (roverům). Pobíhající postavy ověšené náramky připomínaly světelnou show. Jako každý rok se předposlední noc konal tzv. pohádkový les. Navštívil nás třeba dlouhý, široký a bystrozraký, lesní víla, nebo záchodové monstrum. Nejzajímavější však byl

Tarzan houpající se na síti. Jeho hrdelní skřeky a bušení na hrud' všechny vylekalo.

Zakončení tábora neproběhlo jinak než diskotékou. Audio vybavení přivezl Vena a o hudbu se postaral DJ Marek. Jako na správné párty nechyběla ani diskokoule. Všichni se pořádně vyřádili a s táborem se rozloučili.

Celý tábor bylo pěkné počasí, někdy až příliš horko, proto jsme táborový program prokládali návštěvami bazénu v Pteníně a někdy i přírodního koupaliště „Bukovák“. Vlčata i světlušky si to podle všech ohlasů moc užily, stejně tak i vedení. Největší poděkování patří samozřejmě kuchařům a kuchařkám, protože bez dobrého jídla to prostě nejde.

Marek a Lucka

Tábor Drnovka 2019

Letošní tábor se velice povedl. Vlčata a světlušky měly na etapovou hru téma Šmoulové. Vyrobity si bílé šmoulí čepičky a cílem této etapové hry bylo postavit si co největší šmoulí vesničku a přemocť Gargamela. Za úkol měly různé věci, jako například složit báseň Gargamelovi nebo postavit si auto z kartonu, což všechny velmi bavilo a spoustu dalších úkolů a etap. Na začátku tábora jsme navštívili Bijadla v Merklíně, kde děti mohly vidět spoustu druhů zvířat. Velkým zážitkem pro světlušky bylo spaní pod širým nebem nebo také pohádkový les, který je každoroční klasikou. Také zde byl závod světlušek a vlčat, ve kterém si všichni vedli skvěle. Táborové ohně byly také velkým zážitkem, světlušky zpívaly a bavily se a nikdo z nich nechtěl jít spát. Během druhého týdne tábora byly světlušky na celodenní výpravě v obrovském horku a ušly celkem neuvěřitelných 27 km! Byla to pro ně velká výzva, ale odměnou pro ně bylo koupaliště v Roupově. Zpátky se vracely zkratkou, kterou si vlastně cestu ještě

prodloužily. Tábor zakončila diskotéka a děti se zase mohou těšit na tábor příští rok!

Svojsíkův závod

Pro normálního člověka by neděle 28.4. byla jen další obyčejná neděle. Avšak skauti a skautky měli výjimečnou neděli, byl totiž Svojsíkův závod, který se koná jednou za dva roky. Sraz byl už v 7:30 na Březníku, což znamená, že závod pořádalo naše středisko, a hlavním tématem byli tučňáci z Madagaskaru. Pár nás přišlo trochu dříve. Mezitím co jsme si normálně povídali, jeden z roverů který měl být na stanovišti, omdlel. Byla zavolána záchranka a mezitím co přijela, dorazily všechny ostatní oddíly. Když odjela, všichni byli v šoku, protože nevěděli, co se stalo, ale závod musel pokračovat. Panda vyhlásil nástup, takže někteří si museli obléknout kroj, protože v něm nepřišli. Až Panda dal povel, všichni jsme se seřadili do zástupů. Panda nás přivítal a řekl

pár dalších slov ohledně závodu. Všichni pak řekli svůj pokřik a byl rozchod. Po rozchodu jsme se převlékli a měli tahat lístečky s pořadím, kdo půjde první. Vylosovali jsme si lísteček s jedničkou, takže jsme šli první. Ještě před startem jsme si věci dali jen do dvou batohů, abychom nemuseli tahat čtyři a šli na první stanoviště. Panda nám dal mapu a lísteček se stanovišti. Vyšli jsme na první stanoviště, kde byla zdravotní. Když jsme přišli, viděli jsme, jak tam někdo leží na zemi a další okolo běhá a neví, co má dělat. Jednoho jsme teda uklidnili a druhého jsme dali do zotavovací polohy a „zavolali“ záchranku. Tak nám tedy napsali body a my šli na další stanoviště. Další stanoviště bylo vyhledávání informací. Neměli jsme sice plný počet, ale nebylo nic, za co by jsme se měli stydět. Na dalším stanovišti jsme měli stavět přístřešek. Až jsme ho dostavěli, začali jsme se strašně smát, protože se nám nepovedl.

Nebyl moc pevný, ale byl nepromokavý, protože byl z pláštěnek. Roveři, co tam byli, se taky smáli, ale radši nic neříkali. Napsali nám body a my šli na další stanoviště. Vyšli jsme z lesa a zjistili, že nestíháme. Na mapě bylo, že jsme měli jít do vesnice a pak na její druhý konec, jenže to bylo moc zdlouhavý, tak šli přes pole okolo krav. Bylo to dobré rozhodnutí, protože jsme ušetřili čas. Šli jsme kousek zpátky a objevili kopec, který jsme museli vyjít, ale hned skoro na začátku bylo stanoviště. Z lesa vyběhla paní s klackem v ruce a začala řvát na kluka, který od ní utíkal. Byla to krizová situace a nám se moc nepovedla. Po stanovišti jsme šli zase do kopce, který se zdál nekonečný, ale došli jsme k dalšímu bodu na mapě. Byla to fyzická a nebyli jsme moc šťastní po tom kopci, ale byli tam kluci, tak jsme si před ní trochu odpočnuli. Fyzická zdatnost se nám povedla ještě hůř ne krizová situace. Odešli jsme ze stanoviště a šli lesem, z kopce dolů. Tam nás čekalo stanoviště se šiframi. To se nám celkem povedlo, ale když jsme odcházeli, zjistili jsme, že opravdu nestíháme, tak jsme trochu přidali. Vyšli jsme z vesnice a šli jsme zase přes pole. Dorazili jsme do cíle a mysleli, že to máme za sebou, ale bylo tam poslední stanoviště, kde jsme museli napsat věci, které byli na stanovištích po cestě, To nás překvapilo a opět se i nepovedlo. Dorazili jsme a začali druhou část závodu- a to bylo vaření. Vařili jsme tortily s kuřecím masem, zeleninovým salátem a dresinkem, jenže specialita vaření bylo vykuchávání ryby. Všichni jsme se toho báli, ale Kačka se toho ujala a bylo to dobře, protože tu rybu vykuchala fakt skvěle. Všechno se zdálo v pohodě, jenže tortily se nechtěly dělat, tak jsme jen doufali, že aspoň jedna se udělá. Udělala, ale jen z půlky, jenže nic jiného nám nezbylo a museli jsme ji dát porotě. Rybu nám pochválili, ale nezahladili jsme po sobě ohniště, takže plný počet to nebyl. Čas nám sice vypršel, ale my si stejně oběd dodělali a pak to ohniště zahladili. Až všichni dorazili, udělali svoje jídlo a porota všechno ochutnala. Bylo jen dlouhé čekání na sčítání

bodů. Na vyhlášení byl potřeba nástup, tak jsme se zase převlékli do krojů. Panda teda zakřičel nástup a my se seřadili do zástupů. Panda zase řekl pár slov a řekl vítěze. Byli jsme teda poslední společně se skautkami z Přeštic, ale nevadilo nám to, protože Milky byly první a jely na krajské závody. Skautům se to taky povedlo, protože byli první. Pak byl rozchod a všichni mohli jít domů, někteří dostali pouze diplom a někteří větší ceny.

Podzimní brigáda na Drnovce

V sychravém větrném sobotním ránu dne 5. 10. se sešla parta oldskautů a roverů na Drnovce, aby zajistili před zimou potřebné práce. Díky slušné účasti se akce rozjely hned na několika frontách. Někdo se vozil na traktůrku a česal trávu, jiní strunovkou a křovinořezem čistili od trávy a náletů okolí staveb, kontejneru i okolí chaty v Lomečku. Ostatní už většinou používali nástroje bez motoru a opravovali shnilá prkna na chodnících, na mostě, betonovali patky. Další sbírali haldy klestí a jiných dřevěných zbytků na tábořišti.

Ty pak holky krásně a elegantně spálily a bylo jim při tom celou dobu celkem teplo. V poledne jsme si u toho žáru opekli špekáčky a pochutnali si na výborné polévce od Vikiho. Snad mu to koleno, ze kterého byla, nebude chybět. V časných odpoledních hodinách bylo vše hotovo. Oldskauti ještě při družné debatě pomáhali ohni, aby rychleji dohořel a uhasili zbytek. Závěrečný lehký deštík, který ukončil naší akci bez srážek, nás při odjezdu ujistil, že je tábořiště v pořádku.

Děkujeme všem zúčastněným za odvedenou práci.

Paka

Rádcák numero 2

Každý jsme sem přijeli jinak, ale jedna věc nás spojuje: přijeli jsme. Dne dvacátého, měsíce devátého jsme se dostavili do klubovny u Seneckého rybníka. Bylo nádherné počasí, které neobyčejně přálo našemu víkendů, jež se zde měl uskutečnit. A taky uskutečnil.

Hned v podvečer jsme zjistili, že dvě účastníce jsou postrádány. Hned nám došlo, co máme udělat: začít bez nich. Dorazily asi o deset minut později, celé zadýchané. Následovalo pár přednášek, které naše vyvíjející mozečky zahltily spoustou nových informací. Obzvláště zábavnou náplní večera byla dramatická výchova pod vedením Haníka. Zajisté nejlepší okamžik byl Joffrey předvádějící hrubou prodavačku.

Byli jsme sice vyčerpaní, ale rozhodně ne natolik, abychom šli okamžitě spát. A místo toho jsme ještě přes hodinu křepčili na pokoji.

Ráno jsme neochotně vylezli ze svých spacáků a ještě neochotněji zahájili rozcvičku. Po hodinách přednášek dorazil skautský bratr Agi, který byl součástí českého kontingentu na Jamboree v USA. Svou přednáškou zaujal naprosto všechny a byli bychom poslouchali ještě dvě hodiny, avšak jeho výklad musel být přerušen. Museli jsme si obstarat večeři. „Běžte ke značce, která ukazuje zákaz vjezdu. Musíte tam být včas“. Začali jsme lehce vyšilovat a běželi na místo určení. Dorazili jsme o pět minut dříve, takže jsme byli v klidu. Po patnácti minutách nejistého čekání se konečně objevilo auto plzeňské pizzerie. Dostali jsme metrovou pizzu, kterou jsme pyšně odnesli do klubovny jako vzácnou kořist. Krabice se sice nevešla do dveří, což pro nás nebyl problém. Následně jsme úlovek spořádali a pak nás Haník po

jednom zval k sobě, kde nás každého vyfotila na památku. Po focení nám oznámili, že bude noční hra. Dva obyvatelé jiné planety havarovali a požádali nás, abychom jim pomohli najít ztracený náklad. Čtyři unavené skupiny vyrazily. Vrátily se jen tři. Jedna skupina neoplývala orientačním smyslem, a proto dorazila asi o dvě hodiny později. Měli jsme o ně takový strach, že jsme hned usnuli.

Ráno jsme dali dohromady vesmírný náklad. A mimozemšťani zmizeli. Převáželi vesmírné puzzle, které vytvořily podivný obraz: prapodivnou vesmírnou krávu. Její účel je nám pořád neznámý. Ale jistě jej brzy objevíme.

VZKAZY ÚČASTNÍKŮ RÁDCOVSKÉHO KURZU POŘADATELŮM:

Jste úžasný, chcem kurz minimálně jednou za 3 měsíce

Hlavně Děkuji. Za poučné přednášky, skvělou atmosféru, co jsme celý víkend měli. Anižce za kuchyňské dovednosti. A hlavně za to, že jste tady s námi prožili krásný víkend.

Byl to nejlepší kurz. Myslim si, že bylo těžké a namáhavé kurz připravit, ale vy jste to zvládli na výbornou, měli jste nádherný program. Připravili jste to pro nás a já jsem staršně moc ráda, že jsem sem jela a děkuju za to! Bylo to super.

Moc vám děkuji za možnost zúčastnit se. Nemělo to chybu.

ŽE JSOU BORCI! Opět mega moc užitý víkend s programem, který prostě baví... Hry byly prostě nejvíc užitý, i když byly opravdu primitivní 😊.

Čáro, máš krásný přednes a je vidět, že se tomu hodně věnuješ.

Prachu, děkuji ti za neustále vtipné připomínky a je škoda, že jsme nestihli všechny druhy výprav.

Kiki, líbily se mi tvoje hry, určitě nějaké využiju.

Ťapi, děkuju za to, že nám tak dobře vaříš.

Haníku, děkuji za všechno, určitě ti příprava tohoto kurzu zabrala spoustu času, ale je vidět, že tě to bavilo a stále baví. Líbilo se mi, jak jsme rozebírali vztahy a věrnost, pravdu a vlastně všechno.

A ještě děkuji Agimu za namotivování na zahraniční akce, škoda, že nebyl prostor na otázky.

Celkově to byl super víkend. Děkuju vám všem.

Prach – dík za zábavné připomínky.

Haník – Dík za myšlenky, které jsem v hlavě dosud neměl.

Čára – dík za SUPER profesionální prezentace

Kiki- Dík za pěkné programy s Prachem

Ťapka- Dík za jídlo, bez něho by to nešlo

Metrovka byla skvělým překvapením. Děkuju za super rádcák a obohacení. Bylo to moc fajn.

Určitě bych chtěla všem poděkovat, protože i přesto, že to bylo náročnější, kurz byl pro mě skvělým odreagováním. Skvěle jsem se bavila a odnáším si odsud spoustu nových informací.

Jste hrozný frajeři, že to s náma dáváte a jste fakt super.

Bylo to parádní. Skvěle prezentováno i super diskuze. Další pokračování by stálo určitě za to. Naše mozečky se mají ještě co učit.

Všechno hrozně dobře vymyšlené a propracované. Děkuju za skvělý víkend 💖

Bylo to parádní. Skvěle prezentováno i super diskuze. Další pokračování by stálo určitě za to. Naše mozečky se mají ještě co učit.

Jste všichni boží vedoucí. Bylo fajn se zas po půl roce setkat na pokračování kurzu. Věřím, že si to všichni užili stejně jako já. 💖

Že si s programem dali velikou práci. Podali jste nám to velice zábavně. Nebyla nuda. Super hry, prostředí, lidi. Byl to nejvíc užítý víkend.

Večerníčkové přespání vlčat

Ve dnech 4. – 5. 10. 2019 zažila vlčata večerníčkové přespání. Začalo fyzickými hrami, aby se děti vybouřily, protože jak je všeobecně známo, tak dnešní děti stráví více času u energii akumulujícího elektronického zařízení než energii konzumujícím pohybem. K tomu posloužily večerníčkové hry- „Želvy ninja“, „Pepíčku námořníku pípní“ a „Mašinka Tomáš“. Po hrách následovala večeře. Kdo měl málo jídla, mohl se dorazit zelnými šneky (nebo je jen ochutnat), které připravila Kubovo maminka. Ta na každé přespání udělá nějakou dobrotu pro všechny. Už se těším, co to bude příště. S plnými břichy si vlčata připravila karimatky a spacáky na spaní a většina se už převlékla do spacího a zalezla do spacáků. Poněkud pobouřena a rozčílena se zas převlékala zpět do oblečení na ven, když se dozvěděla o nadcházející noční hře. Ferda mravenec povolal všechny mravence, protože divoké prase jim rozrylo mraveniště a mravenčí vajíčka byla roztroušena po lese. Úkolem bylo je posbírat a vrátit zpět do mraveniště. Mravenčí vlčata nenašla jen 3 vajíčka. Mokrý ze zmoklého lesa zalezla do spacáků. Teď už opravdu ke spánku. Na dobrou noc a pěkné sny si vyslechla pohádku.

Ráno bylo chladné a počasí nám moc nepřálo, přšelo a foukal studený vítr. Aby se neprobraná unavená vlčata probrala a všichni se protáhli, proběhla křeččí rozcvička a po ní snídaně, ze které všichni získali energii, aby se mohli vydat po stopách Večerníčka. Stopy končily Na Tanečku, kam dorazila také spousta turistů z Přeštic. I přes přístřešek na nás dotíral studený vítr a v kombinaci s mokřými botami to nebylo vůbec příjemné. Ohniště nikdo z turistů nepotřeboval, a tak jsme se u něj v klidu ohřáli a opekli buřty, topinky, bavorské klobásky, půl bochníku chleba. Samozřejmě že několik buřtů skončilo v ohni, aby měl oheň lepší

vůni. Když všichni dopekli, vrátili jsme se zpět ke klubovně a šli domů. Samozřejmě až potom, co jsme ji pořádně uklidili.

Kapitán

Výprava světlušek

Na nástěnce světlušek si každý mohl všimnout, že jsme si vymyslely takovou výzvu. Ujdou světlušky za rok 100 km? Uvidíme, uvidíte... Ale nejen proto jsme první říjnovou nedělí vyrazily na výpravu. Ráno v deset hodin k vývěsce postupně dorazilo čtrnáct světlušek plus já a Elča se Zuzkou, které celou výpravu vedly.

U perníkové chaloupky v lesíku pod sv. Annou světlušky plnily hned první úkol. Z nasbíraných lístečků vymýšlely básničky o přírodě. Potom nás u sv. Vojtěcha čekalo vaření oběda. Většina světlušek nadšeně běhala pro dřevo, Ocas se

Žabkou si nechtěly vystřídat při nejdůležitější funkci „držák kotlíku“ a francouzská polévka pomalu začala bublat. Plný kotlík byl během chvilky prázdný, všem moc chutnalo. Po schovce u lázní světlušky zajásaly nad dalším úkolem. V lese u Kucín během chvilky vyrostla spousta krásných domečků pro skřítky. Nikomu se nechtělo výtvořiny opustit, ale čas nás tlačil a musely jsme se vydat dál. Na kraji Obecňáku si při další hře každá vyzkoušela navigovat a být navigována se zavázanýma očima. Nečekaně zábavná se ukázala část cesty z kopečka ke Střelnici při zdolávání bikové trasy. Kopečky, překážky a nakloněné chodníčky světlušky proběhly plné nadšení. Domů jsme se vracely přes louku u „Zámostí“, kterou jsme ještě využily k posledním hrám: hadím ocáskům a na ovečky a vlka. Výprava se podle hodnocení světlušek povedla a těšíme se na další.

Spaní v klubovně s přestupem

Nový skautský rok jsme zahájily přestupem nejstarších světlušek do skautek. V sobotu 7. září jsme se sešly se skautkami u klubovny a vydaly jsme se na Březník. Původně jsme tam měly strávit noc, ale protože bylo špatné počasí, rozhodly jsme se, že přespíme v klubovně se světluškami. Na Březníku jsme si rozdělaly oheň a připravily cestičku ze svíček, aby nám nové skautky nezabloudily. Poté jsme vyslaly starší holky, aby jim šly naproti. Když dorazily, přivítaly jsme je mezi námi. Přestoupilo k nám pět světlušek, a to Růža, Šmoula, Hvězda, Balónek a Pijavice. Pak jsme si sedli k ohni a Lenča nám zahrála na kytaru pár hezkých písniček. Opekli jsme si marshmallow a zahráli několik her, abychom se seznámily. Večer jsme se vydaly zpět ke klubovně. V klubovně jsme si připravily spaní a pomalu jsme usínaly. Ráno jsme se nasnídali a uklidili klubovnu. Poté jsme se rozprchly domů.

Ťapka

Křížem kráčem

Dne 12. 10. 2019 se uskutečnila roverská akce zvaná Křížem kráčem. Jedná se o speciální hru s pevně stanovenými pravidly. Vytvoří se čtyř členné skupiny, jejichž úkolem je za 24 hodin ujet co nejvíce kilometrů vlakem. Startuje se v 00:01 z jakékoli stanice vzdálené do 50 km od Přeštic a končí ve 23:59 v Přešticích ten samý den. Za každý najetý kilometr získáte bod, a aby to nebylo tak jednoduché, za kilometry na trase už jednou projeté je 0,5 bodu. Trasu si předem naplánuje každá skupina zvlášť, jak nejlépe dovede. Velkou roli zde hraje také štěstí a odvaha, jelikož kdo alespoň jednou využil České dráhy, ví, že ne vždy jede váš vytipovaný spoj ve stanovený čas. Jak říká Rajče, pořadatel akce: „Kdo neriskuje, nic nezíská!“ A tak ho jeho spoluhráči tři dny před

odjezdem přemlouvali, že minuta na přestup asi není nejlepší nápad. Je tedy jen na vás, jakou strategii zvolíte, a jak moc věříte Českým drahám.

Samotná akce začínala pro každou skupinu jinak, tak jak si to naplánovala. Jelikož najít jakýkoli spoj v okruhu 50 km od Přeštic v tento nekřesťanský čas je téměř nemožné, začínaly dvě skupiny ve 4:00 v Klatovech a zbývající dvě ve 4:28 v Přešticích. Jeli jsme společně, ale každý tým v jiném kupé, až do Prahy. Tam se naše cesty rozdělily. Skupina Rajče, Panda, Lenča a Ťapka se shodla na trase se Zuzkou, Márou, Dendou a Kunou. Ti pokračovali přes Přerov do Ostravy. Dále do Brna, Českých Budějovic a zpět do Prahy a Plzně. Naopak Džigi, Ninja, Divočák a Křeček vyrazili směr Hradec Králové, Pardubice, Olomouc a Brno. A zpátky přes Jihlavu, České Budějovice a Plzeň. A čtvrtá skupina Lucka,

Sporták, Čudla a Sabi to vzala přes Uherské Hradiště taktéž do Brna. Poté přes Prahu do Českých Budějovic a zpět do Plzně.

Jak vidíte, naše cesty se křížily ve dvou záchytných městech, v Brně a v Českých Budějovicích. Tam jsme se jen pozdravili a pokračovali dál po svých trasách. Jelo se nám krásně, cestou jsme stihli prodiskutovat všechna možná témata, hrát bang a prší, poslouchat Čudlovo trapné vtipy, smát se a zpívat na celý vagon nebo třeba pokecat s dědou z Lisabonu a studenty z Kirgistanu. Ani na dobré jídlo a pití jsme nezapomněli. Jako záchrana se dalo využít něco malého z nabídky stevartek s pojízdným bufíkem, ale náš cíl byl jasný, najít jídelní vagon. I to se některým z nás podařilo. Pro udržení nadšení a trochu té rivality, jsme se navzájem informovali v naší skupině na messengeru a posílali si fotky z daných stanic.

Všichni pohromadě jsme se setkali až ve vlaku v Plzni, který odjížděl ve 22:47 směrem do Přeštic. Začali jsme tedy

vyhodnocovat. Nakonec, po několika přepočítáváních, zvítězila skupina Rajče, Panda, Lenča a Ťapka a hned za nimi, s rozdílem 1 bodu, se umístila skupina Lucka, Sporták, Čudla a Sabi. Mrzelo nás to, ale jak se říká: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“ A tak jsme to společně oslavili šampáněm a hromadnou fotkou. Akce se moc povedla a myslím, že se všichni těšíme na další ročníky.

Lucka

Protlak – časopis střediska Příchovice

Vychází 4× ročně, vydává středisko Příchovice

šéfredaktor: Josef Volf – Koza, **editor:** Jan Soukup – Johnny,
redakční rada: Skřítek(skautky), Rajče(RR,vlčata), Kiki(světlušky),
Čára(skauti), Laka(oldskauti)

kontakt: Josef Volf, Příchovice 237, Přeštice 33401, volf.jo@gmail.com

vyšlo: 22.10.2019 **neprodejné** <http://prichovice.skauting.cz>